

niet verwaarloosd zullen worden. [fol. 1755] Dat is ook het geval met het besluit van 24 mei 1763 om die crediteuren gratis te laten procederen. Dit kan evenwel niet als precedent gelden. Ook de behandeling door het bestuur van de nalatenschappen genoemd in de brief van 20 maart 1764 is goedgekeurd. Aangaande de soldijboeken en papieren is besloten de foute belasting van de rekening van de boekhouder Jacob Enniger met f 40,- wegens hospitaalkosten, op grond van het op 5 juli 1764 ingekomen bericht van het opperhoofd van het generaal soldijkantoor, in te trekken. De beantwoorde soldijmemories over 1759/60 en 1760/61 waren pas op 16 en 19 maart 1764 aanwezig, dus te laat door het bestuur ontvangen, zodat ze niet meer voor de verzending behoorlijk gecontroleerd konden worden. Het rapport daarover van het opperhoofd van het generaal soldijkantoor wordt afgewacht en zal te zijner tijd met het besluit van de Hoge Regering aan het bestuur worden toegezonden. [fol. 1756] Inmiddels is dit bericht met de bijlagen verzonden, waarbij de geringe ijver van de soldijboekhouder met de late indiening van genoemde memories niet onopgemerkt is gebleven. Het bestuur is bevolen er op toe te zien dat de soldijboekhouder zijn werk voortaan beter verricht op straffe van maatregelen. Tevens moet het er op letten dat militairen in het hospitaal geen uitrustingsstukken krijgen, of daarvoor in die tijd op hun soldijrekening belast worden. Hun uitrusting moet door de officieren bewaard worden en die van overledenen moet men verantwoorden. Het verleden jaar was het bestuur een overweging over de staat van Bengalen toegestuurd, die het in de brief van 10 december 1763 had beantwoord. Er is mee ingestemd dat het bestuur op grond van de ongevraagde, maar fundamentele bezwaren van de equipagemeester een eed heeft aangevuld. [fol. 1757] Daarin is het voorbehoud gemaakt dat hij niet verantwoordelijk is voor onnodige los- en laadvrachten of vaartuigen door zijn inlandse dienaren. De dienaren trokken regelmatig vaartuigen aan, als de equipagemeester naar de ligplaats van de schepen was, en er werden bij zijn afwezigheid vaartuigen vanaf de schepen gezonden, die niet geheel geladen waren. Tevens is goedgekeurd dat aan de equipagemeester telkens ropia 1600,-, of het bedrag van zijn borgstelling, werd vooruitverstrekt, dan wel zoveel meer als nodig voor de kosten van lossen en laden. Zo was hij verlost van hoge rente, als hij daarvoor een voorschot moest opnemen. De eerste dienaar in de textielzaal, Jan Carel Kist, maakte er bezwaar tegen dat hij onder ede moest getuigen, dat de koelies en andere werklieden voor hun loon alleen de Compagnie hadden gediend en dat er geen anderen voor een lager loon te krijgen waren. Dat was ook in de overweging betreffende Bengalen voorgesteld. Zelfs een tussenvoorstel van het bestuur had Kist afgewezen. [fol. 1758] Op zijn voorstel werd besloten dat hij voor de koelies op basis van eerdere jaren een vast bedrag krijgt. Het bestuur vond dit ook beter dan een eed. Het bestuur kreeg toestemming om hem op basis van de boekjaren 1739/40 tot en met 1743/44, toen het maximum ropia 2819,- en het minimum ropia 2294,- was, voor koelielonen uit te betalen op basis van de behandelde ponden en volumens. Het bestuur is tevens bevolen op die wijze zo zuinig mogelijk te berekenen welk bedrag men de pakhuismeesters te Hooghly en Kasimbazar, na goedkeuring door de Hoge Regering, aan koelielonen zal uitbetalen. Het is een goede zaak dat het bestuur de pakhuismeesters heeft gewaarschuwd zoveel op te voeren, waarvan zij desnoods onder ede kunnen bevestigen, [fol. 1759] dat het niet boven de toegestane 5 % ligt. Er is mee ingestemd dat er is vastgesteld in de textielzaal per heel jaar 300 gerassen te gebruiken om de textiel mee af te dekken. Overeenkomstig het bevel zullen de oude stukken naar de medicinale winkel in Batavia gezonden worden. Tevens is goedgekeurd dat het bestuur heeft besloten van de 29.320 gunizakken die tussen 1 maart 1761 en eind februari 1762 door de pakhuismeesters zijn opgevoerd voor verpakking van 1.166.349 pond peper in de retourschepen Deunisveld, Wildrijck, 's-Gravenzande en Kattendijke, er maar 4000 per schip, of 16.000 af te schrijven. Ook is goedgekeurd dat er van 17580 gunizakken maar 15.000 zijn afgeschreven. Die zijn gebruikt voor het zeven, ontvangen en wegen van specerijen, koffiebomen, curcuma en indigo, het sorteren van de chanco's en het repareren van katoenen balen. De overige in totaal 15.900 zakken zullen ieder voor de helft door de pakhuismeesters vergoed moeten worden. Als per retourschip op 170.000 lb peper